

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. Пловдив, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветан Ил. Цветков

Членове: Петко Ив. Минев

Веселина Т. Семкова

при участието на секретаря Александрина Ст. И.а
в присъствието на прокурора Галина. А. Андреева-Минчева.
като разгледа докладваното от Цветан Ил. Цветков Въззивно наказателно дело от общ характер № 20235300600136 по описа за 2023 година
за да се произнесе прецени следното:

С присъда № 176 от 27.09.2022 г., постановена по НОХД №20215330203463 по описа за 2021 г., Районен съд – Пловдив, X н.с., е признал подсъдимия А. С. И., за виновен в това, че на 22.11.2020г. в гр.П., обл.П., без надлежно разрешително е държал високорискови наркотични вещества, както следва:

-метилендиоксиметаамфетамин (МДМА, екстази) с нето тегло 0.322 грама, със съдържание на активен компонент 37 тегловни % 3.4 метилендиоксиметаамфетамин (МДМА), на стойност 8.05 лева (осем лева и пет стотинки), при единична цена за грам от 25 (двадесет и пет) лева и

-амфетамин (фенамин) с нето тегло 1.569 грама, със съдържание на активен компонент 10 теглови % амфетамин (фенамин), на стойност от 47.07 лева (четиридесет и седем лева и седем стотинки), при единична цена за грам от 30 (тридесет) лева,

или всички наркотични вещества с общо нето тегло от 1.891 грама, на обща стойност от 55.12 лева (петдесет и пет лева и дванадесет стотинки), съгласно Приложение № 2 на член единствен от Постановление № 23 на МС от 29 януари 1998г. за определяне на цени на наркотични вещества за

нуждите на съдопроизводството – престъпление по чл.354а, ал.3, т.1 от НК, поради което и на основание чл.54 от НК му е наложил наказание лишаване от свобода за срок от една година и наказание глоба в размер на 2 000 (две хиляди) лева.

На основание чл.66, ал.1 от НК, Районен съд-Пловдив е отложил изпълнението на определеното и наложено на подсъдимия А. С. И. наказание лишаване от свобода за срок от една година, с изпитателен срок от три години.

На основание чл.59, ал.2, вр. ал.1, т.1 от НК, Районен съд- Пловдив е приспаднал от така определеното и наложено на подсъдимия А. С. И. наказание лишаване от свобода за срок от една година времето, през което е бил задържан по чл.63, ал.1 от ЗМВР на 22.11.2020 г.

На основание чл.354а, ал.6 от НПК, Районен съд-Пловдив е постановил веществените доказателства – 0.210 грама МДМА, екстази и 1.455 грама амфетамин, предадени на ЦМУ – София, Отдел „МРР – НОП“, да се отнемат в полза на Държавата и да се унищожат по надлежния ред след влизане на присъдата в сила.

Районен съд-Пловдив е постановил веществените доказателства – 2 (два) броя прозрачни полиетиленови плика, 1 (един) брой черно на цвят парче полиетилен и 1 (един) брой пласика – карта с надпис “***”, предадени на домакин към III РУ при ОДМВР – Пловдив, да се унищожат като вещи без стойност след влизане на присъдата в сила.

На основание чл.189, ал.3 от НПК, Районен съд-Пловдив е осъдил подсъдимия А. С. И. да заплати в полза на държавата, по сметка на ОДМВР-Пловдив, направените разноски на досъдебното производство за експертиза в размер на 215,78 лв.

На основание чл.189, ал.3 от НПК, Районен съд-Пловдив е осъдил подсъдимия А. С. И. да заплати направените в хода на съдебното производство разноски в размер на 89 лв., вносими по сметка на Районен съд-Пловдив.

Недоволен от така постановения съдебен акт е останал подсъдимия А. С. И., който чрез защитника си- адв.Щ., е обжалвал присъдата, като неправилна и незаконосъобразна, с искане същата да бъде изцяло отменена и подсъдимият да бъде признат за невинен и оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл.354а, ал.3, т.1 от НК. Алтернативно се прави искане първоинстанционната присъда да бъде изменена като бъде приложен закон за по-леко наказуемо престъпление и деянието да бъде преквалифицирано по чл.354а, ал.5 вр. с ал.3, т.1 от НК или да бъде приложен чл.55, ал.1, т.1 от НК, като така наложеното на подсъдимия наказание лишаване от свобода бъде намалено към минимума, предвиден в закона, а

именно три месеца лишаване от свобода. Защитата е изложила подробни аргументи в депозирано на 13.02.2023 г. по делото допълнение към въззвината жалба, прието на основание чл.320, ал.3 от НПК.

Представителят на държавното обвинение изразява становище, че присъдата на първоинстанционният съд следва да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна.

Пловдивският окръжен съд, проверявайки като въззивна инстанция правилността на постановеното решение по така направените оплаквания, доводите на страните и съобразно с изискванията на чл.314 от НПК, намира и приема за установено следното:

От фактическа страна съставът на Районен съд-Пловдив е приел за установено следното: Подсъдимият И.а заедно със свид. В. отишли на **** г. вечерта в гр.П., където се срещнали със свид. М. Т., след което посетили заведение в града. Свид. Т. им предложила да отидат на купон в жилището на нейна приятелка- свид. Д., находящо се в гр.П., ул. „М. в.” № *, ет.*, ап.*. Тримата взели алкохол и музика, след което с такси се предвижили до дома на свид. Д. Същевременно, свидетелите Б. В. и П. Б. – полицейски служители към **, били на работа от 19.00 ч. на 21.11.2020 г. до 07.00 ч. на 22.11.2020 г. като **. Те изпълнявали служебните си задължения, когато около 01.20 ч., по сигнал от граждани за силна музика, били изпратени от ОДЧ към **** на гореупоменатия адрес, на който се намирал домът на свид. Д. След като пристигнали на адреса, двамата ** служители позвънили на звънеца на входната врата на жилището на свид. Д., която им отворила. Те ѝ се представили и ѝ обяснили какъв е поводът за посещението им, след което поискали от нея да се легитимира с документ за самоличност. Свид. Д. им показала личната си карта като обяснила, че била наемател на апартамента. Полицейските служители я попитали дали могат да влязат вътре в жилището, където да разговарят, за да не създават смут във входа, при което свид. Д. се съгласила и ги поканила. При влизането си, свидетелите В. и Б. забелязали, че по повърхността на плота в кухнята на апартамента имало следи- оформени линии, от бяло прахообразно вещество, наподобяващи амфетамин. Двамата полицейски служители установили, че в апартамента имало и други лица, освен свид. Д., а именно свидетелите П., Т., В. и подсъд. И., които лица видимо се смутили от присъствието на органите на реда. Това мотивирало

двамата полицейски служители да попитат присъстващите дали у тях или в имота държат вещи и предмети, които са забранени от закона. В отговор на така поставения от полицаите въпрос, свид. Д. отвърнала, че в кутия, находяща се в спалнята на жилището ѝ, съхранявала известно количество марихуана, а останалите присъстващи отrekli. По този повод бил уведомен дежурния разследващ полицаи при * РУ при ОДМВР- П., който се отзовал на място. В хода на производството, поради възникнал неотложен случай, било извършено на 22.11.2020 г. за времето от 02.40 часа до 03.30 часа от разследващ полицаи при * РУ при ОДМВР- П. – С. Б., претърсване и изземване по реда на чл.161, ал.2 от НПК, в апартамент, находящ се в гр.П., ул. „М. в.” № *, ет.*, ап.*, обитаван под наем от свид. Й. Д. Д., тъй като това била единствената възможност за събиране и запазване на вещественни доказателства, имащи значение за делото, за които от събраните факти, е било налице достатъчно основание да се предположи, че се намират в обекта.

При извършеното действие по разследването са били открити и иззети следните вещи, явяващи се предмет на престъпление и вещи свързани и относими към предмета на разследването, а именно- от скрин, намиращ се в ляво от спалнята в спалното помещение на жилището- 1 (един) брой пластмасов контейнер, съдържащ суха зелено-кафява на цвят растителна маса, обозначена като обект № 1 и на земята и зад диван, намиращ се във всекидневната стая на жилището- 1(един) брой карта „**”, издадена на името на М. М., по която имало следи от бяло прахообразно вещество – обозначена като обект № 2; 1 (един) брой полиетиленово пликче, съдържащо синя бучка под формата на хапче - обозначено като обект № 3 и 1 (един) брой полиетиленово пликче, съдържащо бучка с бяло вещество- обозначено като обект № 4. С протокол за доброволно предаване от 22.11.2020 г. свид. Т. В. предал 1 (един) брой половинка (1/2) синьо хапче, намиращо се в джоб на якето му, закачено на закачалка в антрето на апартамента. В полето за обяснения свид. В. записал, че няма представа какво е това хапче и как е попаднало в якето му. Впоследствие всички установени лица били отведени в сградата на РУ, където след проведени беседи с тях, свидетелите М. П., Й. Д. и Т. В. заявили, че намерените зад дивана в жилището вещи са притежание на А. И.. Във връзка с извършеното подсъд. А. И. бил задържан със заповед за задържане с рег. № 4383з-416/22.11.2020 г. по реда на ЗМВР.

Първоинстанционният съд е приел заключението на назначената и

изготвена в хода на досъдебното производство, физико-химическа експертиза (ФХЕ), от чието заключение се установява, че в иззетите с протокол за претърсване и изземване от 22.11.2020 г. обекти се съдържат следните вещества, а именно: сухата зелена на цвят растителна маса, намираща се в 1 (един) брой пластмасов контейнер- обект № 1 от ХЕ представлява марихуана с общо нето тегло 1,342 грама и със съдържание на активен компонент тетраhydroканобинол (ТХК)- 4,3 тегловни %; по пластиката 1(един) брой карта „**“, издадена на името на М. М., по която имало следи от бяло прахообразно вещество – обект №2 от ХЕ, се установяват следи от амфетамин; 1 (един) брой синя на цвят таблетка, с триъгълна форма- обект № 3 от ХЕ, представлява метилендиоксиметаамфетамин (МДМА, екстази) с нето тегло 0,322 гр., със съдържание на активен компонент 37 тегловни % 3,4 метилендиоксиметаамфетамин (МДМА); бялото на цвят, на бучка прахообразно вещество- обект № 4 от ХЕ, представлява амфетамин с нето тегло 1,569 грама и със съдържание 10 тегловни % амфетамин; синьото вещество – обект № 5 от ХЕ, е с нето тегло 0,090 грама и съдържа 36 тегловни % 3,4 метилендиоксиметаамфетамин (МДМА, екстази). Съгласно Приложение № 2 от Постановление № 23 на МС от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, стойността на горепосочените количества метилендиоксиметаамфетамин (МДМА, екстази) и амфетамин със съответния активен компонент, възлизат съответно на 8.05 лв. и 47.07 лв.

Така приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция. Същата съдът е приел за установена след внимателен анализ на събрания по делото доказателствен материал и в този смисъл постановената присъда се явява обоснована. Въззивната инстанция изцяло възприема анализа на доказателствата, направен от състава на Районен съд. Правилно е преценено авторството на подсъдимия А. И. във вмененото му във вина престъпно деяние. Законосъобразно първоинстанционният съд е кредитирал като логични, последователни и непротиворечиви показанията на свидетелите М. Т., депозириани в съдебна фаза и приобщените по реда на чл.281, ал.5 вр. с ал.1, т.2, пр. II- ро от НПК, Й. Д., депозириани в съдебна фаза и приобщените по реда на чл.281, ал.5 вр. с ал.1, т.1 от НПК и по реда на чл.281, ал.4 вр. с ал.1, т.2, пр. II- ро от НПК, на свидетелите Б. В., П. Б., К. А.,

М. П. и Л. Д., приобщени по реда на чл.373, ал.1 вр. чл.283 от НПК, както и частично тези на свид. Т. В., дадени непосредствено пред съдебния състав и приобщените по реда на чл.281, ал.4 вр. с ал.1, т.1 от НПК, дадени пред орган на досъдебното производство и приобщените по реда на чл.281, ал.1, т.2 от НПК показания на свидетеля, дадени пред съдия в ДП. Не могат да бъдат възприети доводите на защитата, че в конкретния случай липсват преки доказателства, които да свържат подсъдимия А. И. с намерените в процесното помещение наркотични вещества и не е безспорно установено, че именно подс. И. е държал- установил и упражнявал трайна фактическа власт, инкриминираното количество наркотични вещества. Действително в настоящия казус предметът на престъплението е намерен зад дивана в помещение, където освен подсъдимият И. са се намирали още няколко лица. Следва да се подчертаете, че за държането като форма на изпълнителното деяние, не е необходимо да се установи придобиването на процесното вещество. Държането не означава единствено непрекъснат физически контакт на подсъдимия с предмета на престъплението, а по същество представлява съвкупност от действия, при които възможността за упражняване на фактическо владение не е прекъсната дори и деецът да не се е намирал в непосредствен контакт с вещите. В настоящия казус от показанията на свидетелите М. П., Й. Д. и тези на свидетеля В., прочетени по реда на чл.281, ал.4, вр.ал.1, т.1 от НПК, се установява, че тези свидетели са видели подс. А. И. да изважда от джоба си полиетиленов плик с амфетамин, след което направил линии на кухненския плот, от които всички са „шмъркали”. Следва да се отбележи, че именно подсъдимият е седял на дивана, зад който са намерени впоследствие при извършеното претърсване и изземване процесните наркотични вещества. Първоинстанционният съд обстойно е анализирал показанията на свидетеля Т. В., който свидетел в хода на съдебното следствие се е отрекал от дадените от него показания в досъдебното производство, излагайки твърдения, че не знае чие е наркотичното вещество, както и че е подписал протокола от разпита му в досъдебното производство без да го чете. Въззивната инстанция изцяло споделя извода на състава на Районен съд, че следва да бъдат кредитирани показанията на този свидетел, дадени в хода на досъдебното производство. Неправдоподобни са изявленията на свид.В., направени в хода на съдебното следствие, че е подписал протокола от разпита в досъдебното производство

без да го прочете. Определено свид. В., който е в близки приятелски отношения с подсъдимия И. и редовно контактува с него, е направил опит с показанията си пред първоинстанционния съд да „подкрепи” защитната позиция на подсъдимия, излагайки факти, които обслужват лансираната от последния версия. Настоящата инстанция не споделя възраженията на защитата, че показанията на свид. Й. Д. са недобросъвестни и тенденциозни като свидетелката цели да прехвърли вината на друг, тъй като въпросните наркотични вещества са намерени в нейния апартамент. Правилно първоинстанционният е кредитирал показанията на свидетелката Й. Д. като е акцентирал на обстоятелството, че свидетелката е оказала максимално съдействие и не е прикрила факта, че в обитаваното от нея жилище има наркотични вещества – марихуана, като доброволно е предала същата на полицейските служители. Показанията на тази свидетелка кореспондират с показанията на свид. П. и тези на свидетеля В., депозиран в хода на досъдебното производство. Свидетелката Д. е категорична и последователна в показанията си, че инкриминираното количество наркотично вещество – амфетамин и синьото хапче, е било държано от подсъдимия И.. Правилен е изводът на първоинстанционния съд, че показанията на свид. Т. не спомагат за изясняване авторството на деянието, доколкото същата последователно е заявила, че не е видяла кой е извадил наркотиците. Неоснователни са твърденията на защитата, че от показанията на тази свидетелка се установява, че още към момента на влизането на свид. Т., свид. В. и подс. И. в апартамента на свид. Д., наркотичните вещества са се намирали на масата, като свид. Д. и свид. П. ги поканели да опитат амфетамина. Този довод е изложен от защитата и в хода по същество пред първоинстанционния съд, който правилно е посочил в мотивите си към атакуваната присъда, че свид. Т. в показанията си не е излагала такива твърдения. Същата заявява, че е видяла наркотичното вещество на плота, когато са я викнали да го употреби, като посочва, че не знае как амфетаминът се е „озовал там” и не е видяла кой го е поставил на плота. Свид. Т. не е твърдяла, че амфетаминът е бил на масата към момента, когато тя, свид. В. и подсъд. И. са влезнали в жилището на свид. Д.

Въззивната инстанция счита за неоснователно искането на защитата за преквалификация на деянието в по-леко наказуемо такова, а именно по

чл.354а, ал.5, вр. с ал.3, т.1 НК - "извършеното деяние представлява маловажен случай". В процесния случай, първоиснатционният съд правилно и законосъобразно е приел, че се касае за осъществено деяние, квалифицирано като престъпление по чл. 354а, ал.3 от НК, а не като такова по чл. 354а, ал.5, във вр. ал.3, т.1 от НК, т.е. като маловажен случай, като е изложил подробни мотиви в тази насока, които се споделят и от въззивния съдебен състав. Приложението на разпоредбата на чл.93, т.9 от НК, а именно дали деянието следва да се определи като маловажен случай, изисква преценка, която се основава на фактическите данни по делото, касаещи начина на извършване на деянието, вида и стойността на предмета му, вредните последици, данните за личността на дееца и всички други обстоятелства, които имат значение за степента на обществена опасност на извършеното. В конкретния казус степента на обществена опасност на деянието не е по-ниска в сравнение с обикновените случаи на престъпления от този вид. Видно от изложеното от фактическа страна, се касае за държане на два вида наркотични вещества, а именно метилендиоксиметаамфетамин (МДМА, екстази) с нето тегло 0.322 грама, със съдържание на активен компонент 37 тегловни % 3.4 метилендиоксиметаамфетамин (МДМА) и амфетамин (фенамин) с нето тегло 1.569 грама, със съдържание на активен компонент 10 теглови % амфетамин (фенамин), поради което не може случаят да бъде категоризиран като маловажен, за да бъде приложена разпоредбата на чл.354а, ал. 5 от НК. В допълнението към въззивната жалба защитата се е позовала на Решение по н. д. № 669/2021 г. на I н.о., на ВКС, и Решение по н. д. № 814/2006 г.. на II н. о. на ВКС, които разглеждат случаи на държане на високорисковонаркотично вещество, но и при двата казуса деецът е държал ниско количество от един вид наркотично вещество – марихуана или амфетамин. По отношение на цитираното от защитата Решение по н. д. № 1914/2014 г. на III н.о. на ВКС , следва да се отбележи, че се касае действително за държане на два вида наркотични вещества- коноп (марихуана) и амфетамин, но марихуаната е в изключително минимално количество- 0,22 гр. на стойност 1,32 лв. Отделно от изложеното, изводът за приложение на разпоредбата на чл.93, т.9 от НК не може да бъде изведен само въз основа на количеството и стойността на инкриминираното наркотично вещество, тъй като същите не са единствените решаващи елементи. В случая се касае за деяние с висока степен на обществена

опасност и с вредни последици за здравето и живота. Правилно първоинстанционният съд е посочил, че в конкретния случай от съществено значение е обстоятелството, че държането на предмета на престъплението е довело до употребяването му не само от подсъдимия И., а и от други лица. В процесния казус чистото съдебно минало и трудовата ангажираност на подсъдимия А. И., са отчетени от състава на Районен съд, който е определил размера на наложеното на подсъдимия И. наказание в предвидения от закона минимум, а именно една година "лишаване от свобода" и „глоба“ в размер на 2000 лева.

Правилно и справедливо първоинстанционният съд е определил наказание „лишаване от свобода“ при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства по смисъла на чл.54, ал.1 от НК, като е отчетел чистото съдебно минало на подсъдимия И., трудовата му ангажираност и добрите характеристични данни. Съставът на Районен съд е обсъдил и отчетел, както наличните смекчаващи, така и отегчаващите отговорността обстоятелства, вкл. е акцентирал на факта, че наркотичните вещества са били употребени не само лично от подсъдимия, а от цялата компания, която е била в процесното жилище. Неоснователно се явява искането на защитата да бъде намалено така наложеното на подсъдимия А. И. наказание лишаване от свобода като бъде приложена нормата на чл.55, ал.1, т. 1 и ал.3 от НК. Правилен е изводът на първоинстанционния съд, че в настоящия случай не са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства или изключително такова, което да обослужи приложеното тази разпоредба и редуциране на така наложеното на подсъдимия И. наказание.

Въззивната инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия А. И. не се налага така определеното му наказание лишаване от свобода в размер на една година да бъде изтърпяно ефективно, чрез настаняването му в пенитенциарно заведение, и че с прилагането на чл.66 ал.1 от НК, успешно могат да бъдат изпълнени, както специално превантивната, така и общо превантивната функция на наказанието спрямо него.

По разглеждане на делото и постановяване на присъдата въззивният съд не констатира да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да доведат до необходимост от отмяна на атакувания

първоинстанционен съдебен акт и за връщане на делото за ново разглеждане.

Ето защо, предвид на гореизложеното и на основание чл. 334, т.6 от НПК,
Окръжен съд – Пловдив

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 176 от 27.09.2022 г., постановена по
НОХД №20215330203463 по описа за 2021 г., Районен съд – Пловдив, Х н.с

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____